

Toertocht rond Zwolle-centrum en op de Vecht 2016

Met waterkaarten van Marianne Goorhuis zijn we 's ochtends om half acht bij De Hunze met dertien roeiers, fris klaar voor onze Zwolle-roeidag. In Zwolle genieten we van de natuur voor het clubhuis. We roeien in leenboten (een C.2 en twee c-vieren) van de Zwolsche roei -en Zeilvereniging. Eerst even op het balkon genieten van de rust, het clubhuis ligt buiten de stad. Aan het vlot wil de roeigroep van Jan Boonstra graag in een boot en zo geschiedde. Betty, Erica, Yolanda, Marianne van de zaterdag tien-uur roeigroep vullen de andere boot.

Miek van Leeuwen en Marian Laseur verkiezen de c-2*. Het Zwarte Water is breed en de route via de stadsgracht is werkelijk schitterend; mooie bomen, tuinen en antieke huizen. De roeisloep wacht even op ons bij een smalle passage.

We merken dat stadje rond Zwolle een schot in de roos is, ook treffen we het met het weer: 20-25 graden en de zon klimt steeds hoger, tijd om wat kleding uit te doen. Terug naar de Z.R.Z.V. voor de lunch gaan de vieren even de strijd aan met elkaar, de boot van Jan wint op snelheid, zij zijn dan ook wat jonger. Al roeien zij korter. We nemen een heerlijke eigen meegebrachte lunch tot ons op het terras in de schaduw boven.

Tegen een uur gaan we weer de boot in want de Vecht wacht op ons. Een aanrader.

Vogels, ganzen, en zelfs koeien: rode lakenvelders die tot hun enkels in het zand staan in de oever van de Vecht. Het wordt heet (25 graden). Naar rechts roeien wij een meertje op bij Haerst/Berkum. We zoeken een vaart die leidt naar de molen van Berkum (waar Jan Upmeyer molenaar is). Deze vaart vinden we. Twee kano's die moeite hebben koers te houden komen ons tegemoet. Als een sloep komt aangevaren maken wij rond. De snoepjes van Betty gaan rond in de boot. Op de Vecht roeiend zien we aan stuurboord een tweede plas bij Haerst. Onze boeg Erika roept plotseling: "een IJsvogel".

Welnu wij roeien langs de camping en vinden een steiger om te wisselen. De lakenvelders staan ook een uur later nog met hun enkels in het water. Marianne maakt een foto. Wisselen nogmaals en sturen de boot Oldeneel het Zwarte Water op. Om vijf uur sluiten we af met koffie en lekkers en besluiten dat het uitzicht vanaf het terras mooi is. Deze dagtocht krijgt voor ons volgend jaar een vervolg. Met veertig kilometer in de benen rijden we tegen half zeven terug naar de stad.

